

KAHDEN KÄDEN TYÖTÄ

LÄHETYS JA KANSAINVÄLINEN DIAKONIA LÄNSI-PORIN SEURAKUNNAN
NUORTEN ILLOISSA

Tiia Lahti
Opinnäytetyö, kevät 2010
Diakonia-ammattikorkeakoulu
Länsi, Pori
Sosiaalialan koulutusohjelma
Diakonisen sosiaalityön suun-
tautumisvaihtoehto
Sosionomi(AMK) + Diakoni

TIIVISTELMÄ

Lahti, Tiia. Kahden käden työtä. Lähetys ja kansainvälinen diakonia Länsi-Porin seurakunnan nuorten illoissa. Pori, kevät 2010. 39 sivua. 4 liitettä.

Diakonia-ammattikorkeakoulu. Diak Länsi Pori. Sosiaalialan koulutusohjelma. Diakonisen sosiaalityön suuntautumisvaihtoehto, sosionomi (AMK) + diakoni.

Opinnäytetyö oli kehittämishanke, joka toteutettiin yhteistyössä Länsi-Porin seurakunnan kanssa. Opinnäytetyön tavoitteena oli saada lähetys ja kansainvälinen diakonia osaksi seurakunnan nuorten iltoja. Toteutus tapahtui neljänä peräkkäisenä nuorten iltana, jolloin nuorten iltaan kuului teemallinen osuus. Teemallisen osuuden ohjelma vaihteli jokaisessa nuorten illassa mutta sen kesto oli tunnin pituinen.

Teoriaosuus koostuu nuorten iltojen yhteisistä piirteistä sekä Länsi-Porin seurakunnan materiaalista. Opinnäytetyössä nostetaan esille nuoren kehitystehtäviä Robert J. Havighurstin mukaan. Lähetys ja kansainvälinen diakonia ovat olennainen osa teoriapohjaa. Työn liitteenä ovat toteutettujen nuorten iltojen ohjelma, joihin kuuluvat teoriapohja, toiminnallinen osuus, hartaus ja muu tarvittava materiaali.

Kehittämishankeessa saatiin lähetys ja kansainvälisen diakonia osaksi nuorten iltoja. Nuorten iltojen palautteen perusteella nuoret ovat kiinnostuneita teemallisista nuorten illoista. Oli haastavaa saada lähetys ja kansainvälinen diakonia osaksi nuorten iltaa. Onnistumisen kannalta oli tärkeää nuorten iltoihin osallistuvat nuoret, jotka olivat avoimia ja kiinnostuneita valitusta aiheesta. Onnistumiseen vaikutti myös yhteistyökumppani, joka antoi mahdollisuuden ja vapauden toteuttaa nuorten illat heidän nuorten illoissaan. Lähetys ja kansainvälinen diakonia kuuluvat Suomen evankelis-luterilaiseen kirkkoon, vaikka sen osuus on heikko useimmissa seurakunnissa. Tämä on yleisintä lapsi- ja nuorisotyön kohdalla.

Asiasanat: Nuori, nuorten ilta, lähetys ja kansainvälinen diakonia, kehittämishanke

ABSTRACT

Lahti, Tiia. Mission and International Diaconia as Part of Youth Evening Activity in the Parish of Länsi-Pori. 39 pages. 4 appendices. Language: Finnish. Pori, Spring 2010.

Diaconia University of Applied Sciences. Degree Programme in Social Services, Option in Diaconal Social Work. Degree: Bachelor of Social Services + Deacon.

This thesis was a development project implemented in co-operation with the Länsi-Pori congregation. The aim was to make missionary work and international diaconia a natural part of youth evenings in the congregation. The project was carried out in four successive youth evenings with same theme. Theme was mission and international diaconia and thematic parts lasted one hour.

The theory part consists of the common features of the youth evenings and material from the Länsi-Pori congregation. The thesis brings up youth development challenges created by Robert J. Havighurst. Mission and international diaconia form the essential part of the theory basis. One appendix is the programme of the youth evenings including the theory basis, activity part, devotion and other needed material.

The development project made mission and international work a part of youth evenings, which was challenging. According to the feedback, the youth were interested in thematic youth evenings. The youth who were open-minded and interested in the subject made the evenings successful.

Mission and international work belong to the Evangelical Lutheran Church of Finland though they do not show very much in most congregations especially not in work with children and youth.

Keywords: teenager, youth evening activity, mission and international work

SISÄLLYS

TIIVISTELMÄ.....	
ABSTRACT.....	
1 TODELLISTA KAHDEN KÄDEN TYÖTÄ.....	5
2 KIRKON HAASTEITA	7
2.1 Matkalla aikuisuuteen.....	7
2.2 Lähetys ja kansainvälinen diakonia.....	9
2.3 Nuorten iltojen yhteisiä piirteitä	10
2.4 Kehittämishanke.....	12
3 KRISTILLISEN KIRKON NUORISOTYÖN MERKITYS	14
3.1 Kirkon nuorisotyö.....	14
3.2 Länsi-Porin seurakunta	15
3.3 Nuorten ilta.....	16
4 LÄHETYS JA KANSAINVÄLINEN DIAKONIA OSAKSI NUORTEN ILTOJA .	17
4.1 Lähetys ja kansainvälinen diakonia ulottuvat nuorekin elämään..	17
4.2 Nuorten iltojen ohjelman suunnittelu	18
5 KOHTI NUORTEN ILTOJEN TOTEUTUSTA.....	20
5.1 Nuorten mielestä monipuolista toimintaa.....	20
5.2 Sinäkin voit tehdä lähetystyötä.....	21
5.3 Lähimmäisen rakkaus	23
5.4 Aika hiljentyä	25
5.5 Lähetystyö-bingo.....	26
6 AVOIN JA VÄLITÖN PALAUTEKESKUSTELU NUORTEN ILLOISTA	28
6.1 Hengellisen kasvatuksen vaihtelu nuorten illoissa.....	28
6.2 Yhteinen toiminta ehkäisee syrjäytymistä.....	29
7 POHDINTA	30
LÄHTEET.....	32
LIITE 1: SINÄKIN VOIT TEHDÄ LÄHETYSTYÖTÄ	34
LIITE 2: LÄHIMMÄISEN RAKKAUS.....	35
LIITE 3: AIKA HILJENTYÄ.....	38
LIITE 4: LÄHETYSTYÖ-BINGO	39

1 TODELLISTA KAHDEN KÄDEN TYÖTÄ

Lähetys ja kansainvälinen diakonia kuuluvat kirkon olemukseen eikä ole yksi työala. Seurakunnassa toimiva lähetyssihteeri ei riitä nostamaan lähetyksen ja kansainvälisen diakonian merkitystä, minkä suosio on laskenut. Yhä useampi 15–vuotias nuori käsittää lähetyksen ja kansainvälisen diakonian olevan käännytystyötä, jota tehdään Afrikassa. Miten lähetys ja kansainvälinen diakonia saadaan osaksi myös nuorten toimintaa? Yhteiskunta muuttuu mutta nuorilla on aina ollut tietynlaisia mielenkiinnon kohteita, mitkä kiehtovat ja herättävät pohdintaa. On haaste saada nuoret kiinnostumaan lähetyksestä ja kansainvälisestä diakoniasta. Tämän opinnäytetyön tarkoituksena oli tarttua tähän haasteeseen.

Seurakunnan nuorisotyön yhtenä tehtävänä on antaa nuorelle mahdollisuus tutustua siihen kristinuskoon, johon nuori on kastettu. Nuoruus on ainutkertainen elämänvaihe, johon kuuluu oman identiteetin ja maailmankuvan muodostaminen. Nostan opinnäytetyössä esille Robert J. Havighurstin kehitystehtävien merkityksen, joiden koen olevan tärkeitä nuoren elämänlaadun kannalta. Kyseinen kehitystehtävä koskee juuri identiteetin ja maailmankuvan muodostamista. Vuonna 2008 Suomen evankelis-luterilaisella kirkolla oli tilaisuus tutustuttaa noin 87 prosenttia suomalaisista 15-vuotiaista kristinuskon perusteisiin rippikoulun yhteydessä. Tämä tilaisuus toistuu kristilliselle kirkolle vuosittain Suomessa ja mahdollistaa monen 15-vuotiaan etsiä rohkaistuna kristinuskon merkitystä. Kristinuskon ja kristinuskon tärkein kirja Raamattu sisältää monia arkipäiväisiä arvoja, joita ovat muun muassa toisten ihmisten kunnioittaminen ja lähimmäisen rakkaus.

Toisten ihmisten kunnioittaminen ja lähimmäisen rakkaus liittyvät lähetykseen ja kansainväliseen diakoniaan. Lähetys on Jeesuksesta kertomista eli evankelioimista ja diakonia on lähimmäisen konkreettista auttamista ja tukemista. Nämä kaksi asiaa ovat eriytyneet mutta ne kuuluvat yhteen. Lähetyksen ja kansainvälisen diakonian voidaan sanoa olevan kahden käden työtä eli havainnollisesti toisella kädellä evankelioidaan ja toisella kädellä autetaan lähimmäistä.

Lähetys ja kansainvälinen diakonia on tärkeä aihe, joka on osa kristinuskoa. Länsi-Porin seurakunnan nuorten iltoihin osallistuvat ovat avoimia nuorten iltojen muutoksia kohtaan, joten sain mahdollisuuden toteuttaa nuorten iltojen teemahetket yhteistyössä Länsi-Porin seurakunnan kanssa. Toiminnallisen opin- näytetyön yhteydessä sain luottamusta ja vapauden suunnitella nuorten iltojen teemallisen osuuden. Valitsin lähetyksen ja kansainvälisen diakonian aiheeksi, koska se on ollut osana koulutustani. Lisäksi lähetyksen ja kansainvälinen dia- konian näkyvyys on pieni Länsi-Porin seurakunnan nuorisotyössä. Aiheen valin- taan vaikutti myös kyseisen teeman puute ollessani itse aktiivinen nuori seura- kunnassa. Minua kiehtoi lähetys ja kansainvälinen diakonia osana kristinuskoa. Seurakunnan nuorten illoilla ei ollut tarjolla tällaista ohjelmaa, jossa olisi ollut mahdollisuus keskustella yhdessä kristinuskosta. Siksi tämä kehittämishanke oli tärkeä mahdollisuus kehittää seurakunnan nuorten toimintaa kristillisempään suuntaan.

2 KIRKON HAASTEITA

Suomen evankelis-luterilaisella kirkolla on velvollisuus huolehtia nuorista ja nuorten hengellisestä kasvusta. Nuorisotyön yhtenä tehtävänä on tukea vanhempia nuoren kasvatuksessa. Vanhempien lisäksi nuorisotyössä työskentelevät ovat nuorten kasvattajia. Kasvattajan tehtävä on olla aikuinen ja myönteinen auktoriteetti, joka uskaltaa olla aidossa dialogissa nuoren kanssa. Kasvattajan tehtäviin kuuluu myös rajojen asettaminen nuorelle. Tämän rinnalla nuoria tulee ohjata tekemään omia, eettisesti kestäviä valintoja ja ottamaan vastuuta omasta elämästään. Kristillisellä kirkolla on tärkeä tehtävä julistuksessa ja palvelussa eli lähetyksessä ja kansainvälisessä diakoniassa. Tämän tehtävän tärkeys nousee itse kirkon todistustehtävän ymmärtämisestä ja Jeesuksen oppilailleen antamasta kokonaisvaltaisesta lähettämisestä. On kyse siitä, miten ymmärrämme lähetyksen ja miten ymmärrämme diakonian. Lähetys ja diakonia liittyvät myös nuorisotyöhön ja kytkeytyvät nuoren maailmaan hengellisen kasvatuksen kautta. (Suomen evankelis-luterilainen kirkko 2010, 23; Paarma, Jukka 2002, 41–42.)

2.1 Matkalla aikuisuuteen

Suomen lastensuojelulain 417/2007 mukaan alle 18-vuotiasta pidetään lapsena ja nuori on lastensuojelulain mukaan iältään 18–20-vuotias. Suomen nuorisolaissa 72/2006 nuorella tarkoitetaan alle 29-vuotiasta. Suomen evankelis-luterilaisen kirkon lapsi- ja nuorisotyön strategian (2010) mukaan seurakunnan lapsi- ja nuorisotyön toiminta kattaa ikävuodet 0–29. Lastensuojelulaissa määritetään viidennen pykälän mukaan, että lapsen tai nuoren ikään ja kehitystasoon on kiinnitettävä huomiota tehtäessä lasta koskevia päätöksiä. Lastensuojelulaki 417/2007 koskee lastensuojelua ja lastensuojelussa tehtäviä päätöksiä. Kyseisen lainkohdan voi soveltaa seurakunnan toimintaan. Seurakunnan toiminta on avointa kaikille. 24-vuotias nuori voi käydä nuorten illassa, vaikka nuorten illassa ikäjakauma on 16–19-vuotiaat. Jokainen voi osallistua siihen toimintaan,

minkä tuntee itselleen mukavaksi. (Lastensuojelulaki 2007; nuorisolaki 2006; Suomen evankelis–luterilainen kirkko 2010, 4.)

Robert J. Havighurst oli ensimmäinen tutkija, joka kuvasi systemaattisesti eri ikäkausiin liittyviä normatiivisia tekijöitä. Hänen mukaansa ikään liittyvät kehitystehtävät koostuvat erilaisista normatiivisista odotuksista, joita yksilöön kohdistetaan tietyssä elämänvaiheessa (Nurmi, Jani–Erik 2006, 258–259). Havighurstin kehitystehtävät kohdistuvat onnistuneesti nykypäivän nuorten kehitykseen. Nuoruuden haasteet ovat säilyneet samanlaisina, vaikka yhteiskunta on kulkenut eteenpäin. Havighurstin kehitysteoria on organisminen kehitysteoria, jonka mukaan kehitystä säätelee yksilön rakenteellisten kasvuvoimien ja sosiaalisen ympäristön vuorovaikutus. Havighurst painottaa ympäristön ja yhteiskunnan sosiaalisia odotuksia, joista viriää iän mukana jatkuvasti muuttuvia rooleja niiden yksilölle asettamine odotuksineen ja velvollisuuksineen. Havighurst painottaa sopeutumista sosiaalsiin odotuksiin ja paineisiin. (Kuusinen, Jorma 2006, 312.)

Robert J. Havighurstin elämänkulkuteoriassa myöhäisnuoruuden vaihe sijoittuu 16–23-ikävuosien välille. Havighurstin mukaan keskeiset nuoruuden tehtävät ovat emotionaalinen riippumattomuus omista vanhemmista, parisuhteeseen, avo- tai avioliittoon valmistautuminen, uranvalinta ja ammattiin valmistautuminen ja yksilöllisen eettisen ja moraalisen uskomusjärjestelmän kehittäminen. (Kuusinen 2006, 313–314.) Nostan esille opinnäytetyössäni Robert J. Havighurstin nuoruuden tehtävistä yksilöllisen eettisen ja moraalisen uskomusjärjestelmän kehittämisen. Tämä kehitystehtävä koskee myös kirkkoa ja seurakuntaa. Kyseinen kehitystehtävä säilyy yleensä samanlaisena koko ihmisen elinajan.

Nuori kehittää arvomaailmaa, jonka mukaan hän elää. Hänellä on tapana koella erilaisia asioita, joiden mukaan hän muodostaa itselleen arvomaailman. Nuoruuteen kuuluu paljon asioita, joilla on merkitystä nuoren loppuelämän ajan. Seurakunnalla on mahdollisuus vaikuttaa nuoren arvomaailmaan. Nuoret tarvitsevat vanhempien lisäksi työntekijöiden ohjausta ja opetusta siitä, mitä on usko Jeesukseen Kristukseen. Nuoret kaipaavat taitoa erottaa hyvä ja paha toisistaan. Joidenkin nuorten voi olla vaikeaa keskustella vanhempiensa kanssa, jo-

ten nuori saattaa keskustella vaikeistakin asioista helpommin muun aikuisen, kuten nuorisotyönohjaajan kanssa. Matkalla aikuisuuteen nuori tarvitsee neutraalia aikuista, jonka persoonallisuutta ja ominaisuuksia hän voi peilata omaan itseensä ja jonka lähellä hän voi tutkia itseään, ajatuksiaan ja jopa suhdettaan vanhempiinsa (Esko, Martti 2008, 62).

2.2 Lähetys ja kansainvälinen diakonia

Kristillinen kirkko on luonteeltaan universaali ja kansainvälinen. Se on yksi ja yhteinen, kuten kristinuskon yhteinen uskontunnustus. Historian aikana opilliset ja poliittiset syyt ovat jakaneet kirkon eri tunnustuskuntiin ja maantieteellisiin yksiköihin. Hajaannuksesta huolimatta kirkon olemuksessa on kuitenkin ykseys. Kirkon pää on itse Jeesus Kristus, joka on ykseyden ilmentymä. Kirkko on nykyään levittäytynyt ympäri maailmaa. Kansainvälisyyttä ei tarvitse tuoda kirkkoon, koska se on ollut aina siellä. Jeesus ei tullut julistamaan sanaa Jumalan valtakunnasta vain juutalaisille, vaan kaikille kansoille (Silfverhuth, Olli-Pekka 2005, 147–148).

Kansainvälisen vastuun kysymykset ovat osa diakoniatyötä, joka puolestaan nousee kristillisen uskon ytimestä. Diakoniatyö on käytännön työtä sekä lähellä että kaukana olevien lähimmäisten hyväksi. Lähetys ja kansainvälinen diakonia ovat kirkon perustyötä, ja niiden pitäisi olla luonteva osa nuorisotyötä. (Silfverhuth 2005, 151.) Tämä on suuri haaste kristilliselle kirkolle. Nuorten kanssa on kiinnitettävä huomiota lähellä tapahtuvaan lähetystyöhön ja diakoniaan, koska nuoret ovat hyvin kiinnostuneita ja halukkaita auttamaan. Nuorille on kerrottava kaukana olevan lähimmäisen auttamisen lisäksi lähellä olevan lähimmäisen auttamisesta. Koulukiusattu kaveri on lähellä oleva lähimmäinen ja on tärkeää, että häntä autetaan.

2.3 Nuorten iltojen yhteisiä piirteitä

Terhi Paananen on koonnut artikkelissaan Nuorten iltojen puolesta (2005) seurakuntien nuorten iltojen yhteisiä piirteitä. Ensimmäisenä piirteenä Paananen nostaa esille teeman tärkeyden. Nuorten iltojen teeman on liiyyttävä kiinteästi siihen, mikä nuoria kiinnostaa. Nuoruuteen liittyy paljon kysymyksiä, joten nuorten ilta on hyvä paikka käsitellä nuoruuden eri vaiheisiin liittyviä kysymyksiä. Nuorten illassa kokoontuu paljon samanikäisiä, joten nuorten on helpompaa keskustella ikäistensä kanssa itsessään tapahtuvista muutoksista ja ajatuksista. Usein on helpottavaa kuulla toiselta, että hän on miettinyt samoja asioita mutta ei ole kyennyt kysymään niistä mitään. Tämä on yleinen piirre nuorten mielikuvissa. Nuorten illassa on tärkeää keskustella myös nuoruuden perusasioista, vaikka ne ovatkin osa seurakunnan toimintaa. Opinnäytetyöhöni valitsin Paananen, koska hän nostaa hyvin tärkeitä piirteitä esille, jotka ovat tärkeitä nuorten illan onnistumisen kannalta. (Paananen 2005, 114–117.)

Paanasen (2005) mukaan toisena nuorten iltojen yhteispiirteenä on aito kohtaaminen. Työntekijän tulee nuorten illoissa voida laittaa hetkeksi syrjään oman elämänsä kysymykset ja keskittyä kokonaan nuorten elämänkysymyksiin. Työntekijän on otettava aikaa huomataksseen erityisesti ne nuoret, joita kukaan muu ei huomaa. Nuoret ovat haastavia työtovereita. Työntekijää vaaditaan keskittymään nuoreen ja keskusteluun hänen kanssaan. Keskustelin Länsi-Porin seurakunnan nuorisotyönohjaajan kanssa siitä, voiko vapaaehtoinen nuori pitää nuorten iltoja. Nuorisotyönohjaajan mukaan nuorten iltoja on ollut vetämässä vapaaehtoinen nuori, joka oli palkattu työmarkkinatuella Länsi-Porin seurakuntaan. Hän oli toiminut aktiivisena seurakuntanuorena, jonka työntekijät ja nuoret tunsivat hänet hyvin. Hänen pitämänsä illat olivat onnistuneita, vaikka nuorisotyönohjaaja tai nuorisopastori eivät olleet paikalla. Vapaaehtoisen vetäjän ja työntekijän erona on koulutus. Koulutetulla työntekijällä on tietoa ja taitoa kohdata haastavia tilanteita, jotka ovat satunnaisen harvinaisia. Näitä tilanteita ovat ne, joissa tarvitaan ammattilaisen otetta ja työmenetelmiä. Työntekijä osaa kohdata kaikenlaiset nuoret. (Paananen 2005, 114–117; Lahnavik, henkilökohtainen tiedonanto 3.2.2010.)

Kolmantena nuorten iltojen yhteisenä piirteenä on pysähtymisen paikka. Hartaus on tärkeä nuorten toiminnassa. Hetken hiljentyminen ja hyvä hartauden aihe saavat aikaan monia ajatuksia ja pohdintoja. Hartauksissa ei tarvitse huolehtia liikaa kaiken ymmärrettäväksi tulemisesta, vaan voi luottaa siihen, että joskus salaisuudeksi jätetty voi kantaa pidemmälle kuin puhki puhuttu (Paananen 2005, 116). Nuorten illoissa on monia tapoja toteuttaa hartaus, niitä on erilaisia ja hartauden pitäjä voi vaihdella. Järjestämissäni nuorten illoissa pyrin lisäämään vaihtelua hartauteen. Joskus hartauden pitäjä saattoi olla eri ihminen. Välillä hartauteen pääsivät osallistumaan kaikki. Vaikka hartauden voi pitää monipuolisesti, sen sanoma ja hiljentyminen on tärkeintä. (Paananen 2005, 114–117.)

Neljäntenä nuorten iltojen yhteisenä piirteenä Paananen (2005) nostaa esille selkeän ohjelman. Nuorten iltojen runko kannattaa pitää samanlaisena, koska rungon muuttaminen saattaa säikäyttää uusia nuoria. Nuorten kanssa työskentelemisessä on hyvänä puolena, että nuoret sallivat virheiden tekemisen. Selkeällä ohjelmalla on tärkeä merkitys, sillä hyvin suunniteltu ja selkeä ohjelma houkuttelee nuoria osallistumaan. Nuoret kiinnittävät huomiota kaikkeen uuteen. Nuorisotyön on hyvä panostaa esimerkiksi teknologiaan ja siihen, mihin nuoret osoittavat mielenkiintoa. Tavoitteena ei ole istuttaa nuoria tietokoneen viereen seurakunnan illanvietossa. Nykyajan elektroniikalla on kuitenkin mahdollisuus lisätä yhteishenkeä. Erilaiset laulu-, soitto- ja tietovisapelit ovat monipuolisia, joihin voivat osallistua kaikki paikalla olijat. (Paananen 2005, 114–117.)

Viimeisenä eli viidentenä yhteisenä piirteenä on ”tilaa kohdata toisia nuoria”. Nuoruuden tärkeimpiä asioita ovat kavereiden kanssa oleminen ja heidän kanssaan keskusteleminen. On tärkeää panostaa yhdessäoloon toisten nuorten kanssa. Edellisessä kappaleessa mainittiin elektroniikkalaitteista, jotka mahdollistavat pelaamisen useiden kanssa. Tekniikka on kehittynyt, ja se mahdollistaa keskustelun internetin välityksellä ilman aitoa kohtaamista toisen kanssa. Nuorena on tärkeää oppia kohtaaminen toisen ihmisen kanssa ja yhdessäolon tärkeys, koska nuorena opitut sosiaaliset taidot tukevat aikuisuutta. Vaikka nykyajan teknologia ei vaadi lähimmäisen kohtaamista kasvotusten, seurakunnan

toiminnan tulee olla kohtaamista ja yhdessäoloa. Tämä on seurakunnalle uusi haaste. (Paananen 2005, 114–117.)

Edellisten kappaleiden piirteet olivat osana toteuttamissani nuorten illoissa. Valitsin itse teeman, joka ei välttämättä ole mieluisin tai helpoin teema nuorten iltaan. Lisäksi lähetys ja kansainvälinen diakonia näkyvät seurakuntien nuorisotyössä heikosti. Haluan kumota ennakkokäsityksiä lähetyksestä, joka sanana luo mielikuvia esimerkiksi Afrikassa tehtävästä käännytystyöstä. Haluan luoda nuorille mielikuvaa, jossa lähetystä voidaan kuvata kahden käden työnä eli siinä autetaan ihmisiä ja evankelioidaan Jeesuksesta Kristuksesta. Opinnäytetyöni toiminnallisessa osuudessa korostin myös lähimmäisen auttamista, mikä voi olla kaukana ja lähellä olevan lähimmäisen auttamista eli kansainvälistä tai kotimaista diakoniaa.

2.4 Kehittämishanke

Kehittämishankkeen tavoitteena on työyhteisön käytäntöjen kehittäminen tai uuden suunnittelu. Hanke toteutetaan yhteistyössä työyksikön edustajien kanssa esimerkiksi projektimuotoisena. Osallistuessaan työyhteisön toimintaan opiskelija hahmottaa keskeiset toiminnot ja käytännössä esille nousevat ongelmat sekä tarvittavat muutokset. Kehittämishankkeisiin kuuluu aina hankkeen arviointi. Hankkeen suunnittelun, toteuttamisen ja reflektoinnin pohjalla tulee olla myös hankkeen kohdetta ja ammatillisia käytäntöjä koskeva tutkittu tieto. Opinnäytetyö tai ammatillisen erikoistumisopinon kehittämisshanke sisältää tällöin sekä osallistumisen kehittämistoimintaan että kirjallisen raportin. (Kuokkanen, Ritva; Kiviranta, Mervi; Määttänen, Jukka & Ockenström, Leena 2007, 31.)

Toteutin opinnäytetyöni kehittämishankkeena. Länsi-Porin seurakunta ja nuorisotyössä työskentelevät suhtautuivat kehittämishankkeeseeni positiivisesti. Seurakunta antoi vapauden toteuttaa hanketta omatoimisesti, koska se on minulle entuudestaan tuttu. Nuorisotyönohjaajat ovat kiinnostuneita muuttamaan heidän nuorten iltojaan suuntaan, missä olisi teemallinen hetki esimerkiksi arvoista ja etiikasta. Päätin tehdä toiminnalliset hetket lähetyksestä ja kansainvä-

lisestä diakoniasta, koska Länsi-Porin seurakunta antoi minulle vapauden valita. Lähetys ja kansainvälinen diakonia ei näy Länsi-Porin seurakunnan nuorisotyössä. Länsi-Porin nuorten illat ovat toimineet rungoltaan samanlaisena monta vuotta. Ne ovat suosittuja ja nuorten iltoihin osallistuvat nuoret ovat toiminnallisia ja aktiivisia. Tällainen tilanne on ihanteellinen, sillä nuoret ovat kiinnostuneita kokeilemaan uusia asioita ja ovat avoimia erilaisille ehdotuksille.

3 KRISTILLISEN KIRKON NUORISOTYÖN MERKITYS

Suomalaisista kuuluu valtaosa evankelis-luterilaiseen kirkkoon. Vuoden 2005 lopussa Suomen evankelis-luterilaiseen kirkkoon kuului 83,1 % suomalaisista eli yhteensä 4 366 255 henkeä. Seurakuntalaisten määrä on vähän kerrallaan kasvanut, koska suomalaisten asukasluku kasvaa. Kirkkoon kuuluvien osuus maan väestöstä on sen sijaan vähitellen pienentynyt. Nuoret aikuiset eroavat kirkosta eniten erityisesti pääkaupunkiseudulla, vaikka suomalaiseen kansankirkkoon kuuluu voimakas lapsi- ja nuoristyö. Suomen evankelis-luterilainen kirkko panostaa rippikoulutyöhön, koska noin 87 prosenttia suomalaisista nuorista käy rippikoulun. Seurakunnan nuorisotyön olisi tärkeää panostaa enemmän nuorten toimintaan, jolloin nuoret saattaisivat säilyä seurakunnan jäseninä. (Suomen evankelis-luterilainen kirkko 2010, 21; Hiilamo, Heikki, Kauppinen, Juha ja Särkiö, Riitta 2003, 34; Suomen evankelis-luterilainen kirkko i.a.)

3.1 Kirkon nuorisotyö

Suomen evankelis-luterilaisen kirkon lapsi- ja nuorisotyön toiminta-ajatus nousee muun muassa kaste- ja lähetyskäskystä. Kaste- ja lähetyskäsky on Matteuksen evankeliumissa, jossa Jeesus kehottaa opetuslapsia tekemään kaikista opetuslapsia: "Minulle on annettu kaikki valta taivaassa ja maan päällä. Menkää siis ja tehkää kaikki minun opetuslapsikseni. Kastakaa heidät Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen ja opettakaa heitä noudattamaan kaikkea, mitä minä olen käsenyt teidän noudattaa." Näihin Kristuksen sanoihin perustuen kirkko edistää lasten, nuorten ja heidän kotiensa mahdollisuuksia kohdata armollinen Jumala. (Suomen evankelis-luterilainen kirkko 2010, 6; Raamattu, Matt.28:18–20.)

Yleinen käsitys seurakunnan nuorisotyöstä kiteytyy rippikoulutyöhön, vaikka nuorisotyöhön kuuluu muutakin toimintaa. Rippikoulun kautta kristillinen kirkko tavoittaa lähes kokonaisen nuorten ikäluokan ja rippikoulun jälkeiseen nuorisotoimintaan osallistuu kolmannes rippikoulun käyneistä nuorista. Muutamassa

vuodessa nuorten aktiivisuus laantuu ja kirkko menettää tärkeän kontaktiryhmän. Väistämättä herää kysymys siitä, mikä vieraannuttaa nuoret kirkon toiminnasta ja mikä puolestaan saisi heidät pysymään mukana. (Karvonen, Marja-Liisa & Liljendahl, Tarja 2005, 312.)

Rippikoulun jälkeen nuorille on olemassa paljon toimintaa. Täysi-ikäisille seurakuntalaisille kirkolla ei ole yhtä monipuolista toimintaa, joka houkuttelisi heitä osallistumaan. Seurakunnan nuorisotyössä pyritään tukemaan nuoren kasvua kohti aikuisuutta. (Hiilamo ym. 2003, 47.) Nuorten ilta on ollut perinteisesti osa nuorisotyötä mutta nuorten iltojen suosio on laskenut ja nykyään nuorten illat eivät houkuttele nuoria. Nuorten iltojen kautta seurakunta saa kasvatettua nuorista aikuisia, joista tulee aktiivisia seurakunnan jäseniä.

3.2 Länsi-Porin seurakunta

Länsi-Porin seurakunta on yksi Porin seurakuntayhtymän seitsemästä seurakunnasta. Länsi-Porin seurakuntaan kuuluu keskimäärin 13 000 ihmistä. Seurakunnassa on paljon lapsi- ja nuorisotyötä, sillä Länsi-Porin alue on laaja ja alueella asuu useita lapsiperheitä. Länsi-Porin seurakunta on evankelis-luterilainen seurakunta, jossa työskentelee suuri joukko kirkon alan työntekijöitä. Seurakunnassa työskentelee monenlaisia ammattilaisia, kuten esimerkiksi diakoneja, diakonissoja, nuorisotyöntekijöitä, pappeja ja lastenohjaajia. Jokainen työntekijä on Länsi-Porin seurakunnassa tärkeä ja yhteistyössä toteuttamassa Suomen evankelis-luterilaisen kirkon tehtävää. (Länsi-Porin seurakunnan toimintakertomus 2008.)

Länsi-Porin seurakunnassa toimii diakonissa, jolla on lähetysihteerin pätevyys. Hänen työkuvastaan 20 prosenttia on lähetystyötä. Seurakunnassa työskentelee myös Kirkon Ulkomaanavun yhdyshenkilö. Tuore kirkkoherra ja uusi varhaisnuorisotyönohjaaja ovat aktiivisia lähetystyössä. Länsi-Porin seurakunnassa on paljon lähetykseen liittyvää toimintaa, johon kaikkien seurakuntalaisten on mahdollista osallistua. Lähetyspiireissä käy aktiivinen joukko, jotka ovat kiinnostuneita lähetyksestä ja avustavat usein muun muassa lähetysmyyjäisissä ja lä-

hetyslounaissa. Molemmat ovat suuria tapahtumia, joissa vapaaehtoisten apu on korvaamatonta. Seurakunnassa onkin yhä enemmän työntekijöitä sekä seurakuntalaisia, jotka ovat kiinnostuneita lähetystyöstä. Erityisesti lähetysinnostuksen ja lähetyskasvatuksen kannalta olisi ensiarvoisen tärkeää seurakunnan työntekijöiden kiinnostus lähetykseen. Työntekijöiden kiinnostuksen kautta voidaan tavoittaa monia lähetyksestä kiinnostuneita, joita voi olla ikääntyneiden lisäksi nuoriso. (Korpela, Soili, henkilökohtainen tiedonanto 21.1.2010.)

3.3 Nuorten ilta

Länsi-Porin seurakunta lähettää muiden seurakuntien tavoin syksyisin nuorille esitteen, josta selviää kaikki nuorille suunnattu toiminta. Seurakunta toteuttaa perustoimintaa nuorille, kuten esimerkiksi isostoimintaa ja bänditoimintaa. Nuorisotoiminnassa nousee voimakkaimmin esille isostoiminta, johon osallistuu syksyisin isoskoulutuksen alkaessa useita kymmeniä nuoria. Seuraavan kesän rippileireille onkin yleensä tulossa suuri määrä innokkaita ja aktiivisia nuoria. Nämä nuoret ovat käyneet joko isoskoulutuksen tai leirinvastajakoulutuksen. Nuorisotyön työpanostus on rippikouluissa, sillä seurakunnassa pääsee ripille keskimäärin 200 nuorta vuodessa. (Länsi-Porin seurakunnan toimintakertomus 2008.)

Länsi-Porin seurakunta järjestää nuorten illan joka toinen keskiviikko kello 18–21. Nuorten illat pidetään Länsi-Porin kirkolla. Vuonna 2008 järjestettiin yhdessä muiden seurakuntien kanssa neljä yhteistä nuorten iltaa, joista yksi järjestettiin Länsi-Porin kirkolla. Muut illat järjestettiin muissa Porin seurakunnissa. Länsi-Porin seurakunnan nuorten iltoja vetävät pääasiallisesti nuorisotyönohjaajat sekä nuorisopastori. Nuorilta itseltään ei tule aiheita tai teemoja, jonka ympärille voisi kehittää nuorten illan, vaan vastuu toiminnasta on työntekijällä. Länsi-Porin nuoret ovat aktiivisia ja keksivät hyviä teemoja, kunhan työntekijät rohkaisevat siihen. (Länsi-Porin toimintakertomus 2008; Lahnavik, Jani, henkilökohtainen tiedonanto 3.2.2010.)

4 LÄHETYS JA KANSAINVÄLINEN DIAKONIA OSAKSI NUORTEN ILTOJA

Lähetystyötä on kuvattu kulttuuristen, kielellisten, etnisten rodullisten ja maantieteellisten rajojen ylittämiseksi. Tällainen luonnehdinta vastaa lähetyksen todellisuutta. Aina ei kuitenkaan tarvitse välttämättä hakeutua vieraaseen ympäristöön Kristuksen rakkauden osoittamista varten. Kun lähetys suuntautuu yhä selvemmin kaikkialta kaikkialle, myös oman lähipiirin, oman Jerusalemin, arvo tulee aina muistaa Jumalan viljelysmaana. Varsinainen lähetyksen raja aina ja kaikkialla, myös omassa sydämessä, on uskon ja epäuskon raja. (Ahonen, Risto A. 2000, 291–292.)

Opinnäytetyöni muotoutui koko opiskelun ajan. Lopullisen päätöksen nuorten iltojen teemahetkestä tein kesällä 2009. Toimin kesätyöntekijänä Länsi-Porin seurakunnassa pääasiallisesti lapsi- ja nuorityössä. Pidin kahdella rippileirillä oppitunnin lähetystyöstä. Oppitunneilla huomasin, ettei suurin osa 15–vuotiaista rippikoululaisista tiennyt mitä lähetys ja kansainvälinen diakonia voi olla. Nuorilla oli erilaisia mielikuvia lähetyksestä ja kansainvälisestä diakoniasta. Usein nämä sanat loivat mielikuvia, joihin liittyivät esimerkiksi Afrikka, Aasia ja ulkomaalaiset. Päälimmäisenä mielikuvana lähetyksestä ja kansainvälisestä diakoniasta oli työ, joka tapahtuu kaukana eikä kosketa meitä suomalaisia. Halusin muuttaa tätä mielikuvaa, sillä monet aikuisetkin ajattelevat tällä tavoin.

4.1 Lähetys ja kansainvälinen diakonia ulottuvat nuoreenkin elämään

Tämän opinnäytetyön tavoitteena oli järjestää nuorten ilta, jossa olisi toiminnallista ohjelmaa kristillisestä aiheesta. Tässä kehittämishankkeessa kristillisenä aiheena oli lähetys ja kansainvälinen diakonia. Valitsin tämän teeman, koska kiinnostuin siitä opiskellessani lähetyssihteeriksi. Lähetys ja kansainvälinen diakonia on vapaasti valittava opintokokonaisuus Diakonia-ammattikorkeakoulun eri yksiköissä. Toinen tavoite oli saada teemani eli lähetys ja kansainvälinen diakonia osaksi nuorten iltoja. Nuorten illoissa on toisinaan teema, jonka mukaan nuorten ilta toteutetaan, kuten nuorten messun suunnitteleminen. Nuorten messu järjestetään perjantaisin Länsi-Porin kirkossa. Nuorten illan teema liittyy harvoin kristinuskoon tai kristillisiin arvoihin.

Teemallisia nuorten iltoja järjestetään esimerkiksi Porin Pihlavan seurakunnassa, jonka nuoret yleisellä tasolla pitävät teemallisia nuorten iltoja tärkeänä. Olisi tärkeää luoda teemallinen keskustelu tai kristinuskoon liittyvää toimintaa nuorten illoissa, koska hengellinen kasvatus ja rohkaiseva tuki uskon etsimiseen tukee nuorten omaa hengellistä elämää. Hengellinen kasvatus voi olla keskustelua tai toiminnallista. Tavoitteenani oli saada nuorteniltaan toiminnallinen hetki, mikä liittyisi valitsemaani aiheeseen. Tavoite oli saada nuoret innostumaan lähetyksestä ja kansainvälisestä diakoniasta sekä tuntemaan käsitteen, mitä kaikkea se voi olla ja miten itse voi olla osana sitä. Opinnäytetyöni avulla myös paikalla olleet nuorisotyöntiimin työntekijät saivat uusia kehittämissideoita, joiden kautta toivon, että nuorteniltoja voitaisiin kehittää suuntaan, johon sisältyisi toimintaa ja keskustelua nuorten kanssa eri aiheista. Aiheet olisivat arkipäiväisiä ja liittyisivät nuorten hengelliseen elämään.

Nuoret ovat jo heränneet kysymään samoja kysymyksiä, joita aikuisetkin näyttävät pohtivan elämänsä loppuun saakka. Keskustelut yhdessä toisten kanssa viestittävät nuorelle, että hän ei ole maailmassa yksin etsimässä tietään eteenpäin, vaan hänen rinnallaan on toisia, samanikäisiä ja vanhempia, jotka miettivät samoja asioita. Nuoruuteen kuuluu identiteetin kehitys. Uskonnollisuus on tärkeä identiteetin osa-alue, joka antaa nuorelle kokemuksen kuulumisesta johonkin itseä suurempaan kokonaisuuteen ja liittää nuoren yhteisöön, sen arvoihin ja käytäntöihin. (Paananen, Terhi 2008, 34–35.)

4.2 Nuorten iltojen ohjelman suunnittelu

Tutustuin Länsi-Porin seurakunnan nuorten iltoihin syksyllä 2009. Nuorten illoissa käy yleensä sama aktiivinen joukko nuoria. Joskus nuorten iltoihin osallistuu uusia nuoria, kuten esimerkiksi seuraavan kesän rippikoululaisia. Ikäkauma on yleensä ikävuosien 16 ja 19 välillä. Nuoret toimivat keskenään hyvin. Työntekijä on nuorten illassa keskustelukaverina ja henkilönä, joka kertoo tulevasta toiminnasta ja tapahtumista. Toisinaan työntekijä ohjaa toimintaa, mikäli nuoret sitä toivovat. (Lahnavik, Jani, henkilökohtainen tiedonanto 3.2.2010.)

Toteutin suunnittelemani nuorten illat syksyllä ja talvella 2009. Järjestin neljä nuorten iltaa Länsi-Porin seurakunnassa. Nuorten illat olivat ohjelmaltaan erilaisia mutta kaikkien nuorten iltojen lähtökohtana olivat toiminnallisuus ja valitun teeman ylläpitäminen. Nuorten ilta on yleensä kolmen tunnin pituinen Länsi-Porin seurakunnassa mutta teemaan liittyvä toteutus kesti noin tunnin. Toteutus tapahtui silloin, kun katsoin ajan sopivaksi, yleensä nuorten illan puolivälissä, jolloin nuoria oli eniten ja koin, että häiriötekijöitä oli vähiten. Häiriötekijöitä olivat muun muassa ylimääräinen touhu, joka syntyy jonkun uuden tullessa sisään tai jonkun osallistujan lähtiessä. Nuorille sopi hyvin teemallinen hetki illasta, jolloin tapahtui toiminnallinen osuus. Muuten toteuttamani illat olivat yhdessäoloa eli keskustelua, pelaamista ja muuta toimintaa. Länsi-Porin seurakunnassa vapaa toiminta koetaan tärkeäksi, joten en halunnut muuttaa nuorten iltojen normaalia kulkua. Kolme tuntia ohjattua toimintaa olisi liikaa nuorille, jotka ovat jo olleet koulussa koko päivän. Lähtökohtana kehittämishankkeelle oli toteuttaa teemallinen hetki kristillisestä aiheesta osana nuorten iltaa.

5 KOHTI NUORTEN ILTOJEN TOTEUTUSTA

Länsi-Porin seurakunnassa nuorten ilta järjestetään Länsi-Porin kirkon alakerrassa. Alakerrassa on nuorisotila, missä järjestetään isostoimintaa ja muuta nuorille suunnattua toimintaa. Alakerrassa toimii myös kerhotila, joka on tarkoitettu päiväkerholaisille. Nuorten tila on hyvin rento. Siellä on sohvia, pöytiä ja paljon mattoja. Matot ovat alakerrassa tärkeitä, sillä tila on tavallaan kellarimainen ja kylmä. Sen sijaan tunnelma nuorisotilassa on lämmin ja kotoisa. Nuorisotilassa on myös varasto ja kaappeja, joista löytää virikkeitä monipuoliseen toimintaan. Kirjat laulamiseen ja lukemiseen sekä monet erilaiset lautapelit ovat hyödyllisiä ja tärkeitä nuorten iltojen kannalta, sillä ne ovat kovassa käytössä nuorten illoissa.

5.1 Nuorten mielestä monipuolista toimintaa

Kehittämishankkeen toteutuksessa halusin kokeilla erilaisia toimintamuotoja, miten nuorille voi opettaa lähetyksen ja kansainvälisen diakonian merkitystä. Olen kohdannut erilaisia haasteita työskennellessäni nuorten parissa sekä olen pohtinut nuorten maailmankuvan muodostamista, koska nuoret voivat olla maailman parhaimpia tai vastaavasti pahimpia työkavereita. Nuorten iltojen toiminnallisessa osuudessa suunnittelin, miten saan nuoret motivoitumaan valitsemastani teemasta. Etuna minulla oli tuttu seurakunta. Tutut nuoret sekä tutut työntekijät auttoivat selvittämään, mistä Länsi-Porin nuorten iltojen nuoret ovat innostuneita ja minkälainen toiminta saisi heidät osallistumaan. Nuorten illoissa käyttämäni materiaalia kehitin kauan ja vaihtoehtoja illoille oli monipuolisesti. Materiaalia sain monien eri kanavien kautta, kuten aikaisemman työkokemuksen kautta. Työkokemus seurakunnan nuorisotyössä loi enemmän mahdollisuuksia monipuoliseen toimintaan, mikä olisi nuorten mieleen. Nuorten kanssa työskentelyssä on tärkeintä nostaa esille nuorten oma mielenkiinto ja tekemisen mielekkyys, jotta toiminta on onnistunutta ja tavoittaa sille asetetut tavoitteet.

Nuorten iltoja oli neljä, joissa oli neljä erilaista ohjelmarunkoa. Ensimmäinen ilta perustui tutustumiseen ja kehittämishankkeen kertomiseen osallistujille, mikä on yleistä ensimmäiselle toteutuskerralla. Näin myös nuoret saivat aluksi tietää, mitä oli suunniteltu tuleviin nuorten iltoihin. Toisella kerralla suunnittelin toiminnallista tekemistä. Toiminta sopii nuorille, sillä siinä yhdistyvät tutustuminen ja tekeminen. Koen myös, että suurin osa nuorista oppii parhaiten toiminnan kautta. Kolmannella kerralla oli tarkoitus mennä astetta syvemmälle ja luoda intiimi sekä hiljainen tunnelma. Viimeinen kerta oli kaikkien edellisten nuorten iltojen purkamista. Olen toiminut Länsi-Porin seurakunnassa työntekijänä, joten osasin ottaa huomioon, mistä tämän seurakunnan nuorten iltojen nuoret pitävät eniten. Nuorten iltojen teemallisten hetkien osuuden toteutin myös saamani palautteen perusteella. Kyseisen palautteen sain ollessani kesällä 2009 Länsi-Porin seurakunnassa rippileirillä ohjaajana. Pitäessäni oppitunteja lähetystyöstä, kyseenalaistin nuorten mielipiteet ja pyysin heiltä palautetta, mikä heitä kiinnostaisi ja mikä saisi heidät innostumaan lähetyksestä ja kansainvälisestä diakoniasta.

5.2 Sinäkin voit tehdä lähetystyötä

Ensimmäinen nuorten ilta perustui lähetystyöhön ja lähetysjärjestöihin tutustumiseen. Nuorten illan alussa kerroin nuorille opinnäytetyöstäni ja keskustelimme tulevien nuorten iltojen ohjelmasta, jossa oli teemana lähetys ja kansainvälinen diakonia. Nuorten iltoja, joissa olin mukana, oli markkinoitu Facebookissa ja Irc-galleriassa. Nuoret olivat siis tietoisia tulostani ja olivat tuoneet mukana kavereita. Ensimmäiseen iltaan osallistui 15 henkilöä. Nuorten lisäksi toimintaan osallistui harjoittelija ja nuorisotyönohjaaja.

Otin yhteyttä kaikkiin lähetysjärjestöihin ennen nuorten iltojen toteutusta. Osa lähetysjärjestöistä olivat mielissään yhteydenotostani ja suostuivat yhteistyökumppaneiksi kehittämishankkeeseeni. Yhteistyöjärjestöinä toimivat Suomen Luterilainen Evankeliumiyhdistys (SLEY), Suomen Lähetysseura (SLS), Suomen Evankelisluterilainen Kansanlähetys (SEKL) ja Sanansaattajat ry (SANSA) Kyseiset lähetysjärjestöt lähettivät järjestöstään perusmateriaalia, josta selvisivät järjestöjen perustiedot. Näitä olivat muun muassa järjestöjen yhteistyö-

kumppanit ja periaatteet. Materiaali vaihteli erilaisista esitteistä cd-levyihin. Pääasiassa materiaali oli hyvin monipuolista ja värikästä, mikä houkutteli lukemaan esitteitä.

Ensimmäisessä nuorten illassa kerroin pääasioita Suomen lähetysjärjestöistä sekä Kirkon Ulkomaanavusta. Nuorten illan toiminnallinen osuus oli tehdä lähetystaulu. Nuoret saivat ryhmittäin tehtäväksi tutustua valitsemansa lähetysjärjestön lähettämään materiaaliin. Ryhmät jaettiin satunnaisesti 2–5 hengen ryhmiin. Tutustuttuaan rauhassa materiaaliin nuoret askartelivat taulun, jossa he kertoivat valitsemastaan lähetysjärjestöstä. Taulusta käytettiin nimeä infotaulu, mikä kuvaa myös toteutettuja tauluja. Nuoret saivat itse päättää, mitä järjestöstä kertovat. Kävimme lopuksi yhdessä lähetystaulut läpi. Jokainen ryhmä sai esitellä oman, valitsemansa lähetysjärjestön. Taulussa kerrottiin lähetysjärjestöstä ja sen historiasta, perustavoitteista, nimikkomaista ja lähetystyöntekijöistä. Loput lähetysjärjestöjen lähettämästä materiaalista jätettiin loppuvuodeksi seurakunnan nuorisotilaan, josta jokainen seurakuntalainen sai ottaa halutessaan esitteitä.

Ensimmäisen illan hartauden piti nuorten iltaan osallistunut opiskelija, joka oli harjoittelussa Länsi-Porin seurakunnassa. Opiskelija piti hartauden pyhäinpäivästä, koska oli valmistellut hartauden aiheesta. Nuorten iltojen lähtökohtana oli, että nuorten illoissa pääsisi mahdollisimman moni ”esille”. Opinnäytetyön tavoitteisiin ei kuulunut, että tämän opinnäytetyön toteuttaja olisi koko ajan ”esillä”, vaan antaa myös muille mahdollisuuden esiintyä.

Ensimmäisen illan toteutukseen liittyi haasteita, kuten aina ensimmäisen illan toteutukseen, koska lähetystyö aiheena ei ole mielenkiintoisin valinta 15-vuotiaille nuorille. Olin osalle nuorista tuttu henkilö, mikä edesauttoi nuorten osallistumista. Olisi tärkeää korostaa lähetystyön tärkeyttä myös nuorille, koska sen merkitys on suuri ja lähetystyötä tehdään myös Suomessa mutta lähetystyö ja lähetysjärjestöt ovat haastava aihe nuorten iltaan. Suomessa lähetystoimintaan osallistuvat usein ikääntynyt väestö, joten olisi kuitenkin tärkeää markkinoida lähetystä myös nuorelle ikäpolvelle.

5.3 Lähimmäisen rakkaus

Toinen nuorten ilta perustui toiminnallisiin rasteihin, joiden kautta käsiteltiin diakonian merkitystä ja lähimmäisen auttamista. Rasteja oli viisi kappaletta, joita nuoret kiersivät pienryhmissä. Ryhmät jaettiin satunnaisesti 4–5 hengen ryhmiin. Rasteihin osallistuivat kaikki nuorten illassa olleet ja myös nuorten illassa ollut harjoittelija sekä työntekijä. Heitä oli yhteensä 16. Olin suunnitellut rastien sisältävän monipuolista toimintaa ja pohdintaa. Rasteja oli yhteensä viisi, joista kolme oli toiminnallista ja kaksi sisälsivät keskustelukysymyksiä ja pohdintaa.

Ensimmäinen rasteista koski lähimmäisen auttamista konkreettisesti. Yhden nuoren silmät sidottiin liinalla, jotta hän ei näkisi. Muut ryhmän jäsenet avustivat häntä selviytymään rastista, jossa ”sokean” tehtävänä oli piirtää kynällä tietyn mallinen reitti. Avustaminen tapahtui ainoastaan suullisesti. Nuoret saivat toimia ohjaajana sekä ”sokeana”. Nuoret kokivat haasteellisena ”sokean” neuvomisen, lisäksi oli hyvin vaikeaa olla silmät sidottuna ja tavallaan muiden ryhmäläisten armoilla.

Toisen rastin tavoitteena oli, että jokainen ryhmäläinen opettaisi muille ryhmäläisille jonkin taidon tai tiedon. Useimmat nuoret opettivat taitoja tiedon sijaan. Oli haastavaa keksiä jokin taito, mitä muut eivät osanneet mutta taidon opettanut osasi. Tällaisia taitoja olivat muun muassa pallojen jonglööraminen, paperiliuskan taitteleminen tähdeksi ja erilaisten liikunnallisten taitojen opettelu. Rastien lopuksi kävimme yhdessä nämä uudet, opitut taidot läpi. Evankelioiminenhan perustuu uuden asian eli ilouutisen kertomiseen ja tulkitsemiseen.

Kolmas rasti oli toiminnallinen ja yhteishenkeä edistävä. Rastin tarkoitus oli saada osumaan tietty määrä ruumiinosia peittoon. Osat olivat kirjekuoreissa, josta ryhmä nosti paperiliuskan. Paperissa luki tietty määrä erilaisia ruumiinosia ja eri lukumäärä. Esimerkiksi viisi jalkaa, kaksi kättä ja yksi polvi tai viisi polvea, yksi jalka, viisi kättä ja yksi pää. Ainoastaan tämän määrän oli lupa osua peittoon. Peitto oli suuri ja pehmeä ja oli asetettu päiväkerholaisten tilaan. Mitä vähemmän jäseniä kosketti peittoa, sitä paremmin ryhmä selviytyi rastista. Rasti loi yhteishenkeä, sillä nuoret olivat kosketuksessa toisiinsa ja konkreettisesti tukivat toisiaan. Jos he eivät tukeneet toisiaan, nuorien tasapaino järkkyy ja he

olisivat saattaneet kaatua. Rasti loi hyvää yhteishenkeä ja viljeli huumorintajua, kun kirjekuoreeseen lisäsi yhden aivan mahdollottoman yhtälön.

Neljännän rastin tarkoituksena oli pohtia, mitä lähimmäisen auttaminen on. Ryhmä sai kirjata suurelle paperille, mitä kaikkea lähimmäisen auttaminen voi ryhmän mielestä olla. Ensimmäisenä nuorille tuli mielikuvia suurista eleistä ja mielikuvista, kuten koko maailman nälähätään puuttuminen ja sen poistaminen. Nuorten pohtiessa hetken lähimmäisen auttamisen mielikuvien eleet pienenivät naapurin auttamiseen mattojen kannossa sisälle ja kaverin tukiopetukseen koulunkäynnin vaikeuksissa.

Viimeisen rastin tarkoitus oli luoda keskustelua oikeista tilanteista, joita jokainen voi kohdata milloin vain. Olin kehittänyt viisi kuvitteellista tilannetta, joista ryhmä yhdessä keskusteli. Keskustelukysymykset olivat arkisia kysymyksiä, joissa ohikulkijan rooli oli suuri. Kuvitteellinen tilanne saattoi liittyä tapaturmatilanteisiin tai arvomaailmaan. Nuoret saivat keskustella, olisivatko valmiita auttamaan erilaisissa tilanteissa olevia lähimmäisiä. Nuoret kokivat rastin mieleisenä, sillä monille oli tapahtunut samanlaisia tilanteita omassa elämässä.

Pidin toisen illan hartauden lähimmäisen auttamisesta ja ystävydestä. Materiaali oli hengellisestä hartauskirjasta ja Raamatusta. Hartauden ajatus sisälsi Raamatun opetuksen kultaisesta säännöstä. Rukouksena luin Isä Meidän -rukouksen, joka oli kirjoitettu aunuksenkarjalaksi eli livviksi.

Toinen ilta oli onnistunut, koska nuoret pitivät toimintaa tärkeänä, koska heidän mielestään aihe oli tärkeä ja ohjelma oli selkeästi toiminnallista. Rastien kiertäminen ryhmittäin toimi hyvin, koska nuoret saivat samalla vaihtaa omia kokemuksiaan ja kuulumisiaan. Olisin voinut kehittää enemmän rasteja, sillä nuoret jaksoivat ahkerasti keskittyä rasteihin. Viisi rastia riitti, koska nuorten illassa nuoria oli viiteen rastiin sopiva määrä. Ryhmät olivat juuri sopivan kokoisia.

5.4 Aika hiljentyä

Kolmannen nuorten illan osallistujamäärä oli pienempi edellisiin iltoihin verrattuna. Iltaan osallistui työntekijän ja harjoittelijan lisäksi 4 nuorta. Koeviikolla on

suuri vaikutus nuorten iltoihin, koska suurin osa nuorten iltaan osallistuneista ovat 16–vuotiaita. Kolmanteen iltaan kuului sählyn pelaamista Länsi-Porin kirkon omassa salissa, jota käytetään seurakunnan liikuntakerhoissa. Sählyn pelaaminen oli spontaani ajatus illan kuluksi eikä liittynyt valitsemaani aiheeseen mutta loi tärkeää yhteishenkeä, jonka rakentaminen onkin tärkeä osa nuoren iltaa.

Pidin illan loppuun tavallista pidemmän hartauden, mikä sopi mainiosti sählyn pelaamisen loppuksi. Sähly vei voimia osallistujilta, ja nuorten oli helpompaa hiljentyä. Hartauteen kuului hiljentymisen ja hyvän asennon ottaminen ympäri Länsi-Porin nuorten tilaa. Osa makasi mukavasti viileällä lattialla ja osa rentoutui sohvalla. Soitin Sanansaattajien (SANSA) ry:ltä saamaani cd-levyä. SANSA r.y. on lähetysjärjestö, jonka erityisalana on radion välityksellä tehtävä lähetystyö. Hiljentymiseen otin kyseisen cd-levyn, josta kuuntelimme lähetystyöstä Pohjois-Afrikassa kertovaa radiolähetystä. Levyllä Juha Auvinen kertoi lähetyksestä Pohjois-Afrikassa ja Karim-poika kertoi kristinuskosta ja omasta kristinuskoon tulemisestaan Afrikassa. Lähetys alkoi afrikkalaisella musiikilla, mikä herätti nuorten mielenkiinnon ja he hiljentyivät kuuntelemaan keskittyneesti lähetystä.

Hartautena luin tarinan SANSA ry:n lähetystyöntekijästä. Tarina kertoi kirkon nuorisotyönohjaajasta, joka oli unelmoinut seurakuntanuorena lähtevänsä lähetystyöhön. Kirkon nuorisotyönohjaajaksi opiskelun myötä hän oli päässyt toteuttamaan unelmaansa eli lähtenyt lähetystyöntekijäksi Kroatiaan. Hartaus oli ajankohtainen, sillä nuorten illassa käy monia nuoria, jotka pohtivat tulevaisuuden suunnitelmia. Lähetystyöhön lähteminen on yksi mahdollisuus.

Loppurukous tapahtui yhdessä, sillä jokainen sai nimettömästi kirjoittaa oman rukouksensa. Rukoukset jaettiin kaikkien kesken ja jokainen osallistuja luki yhden rukouksen hartauden loppuun. Rukous voi olla monenlainen, joten kehittämissankkeessa nostin esille erilaisia tapoja rukoilla. Ensimmäisessä nuorten illassa rukouksena oli yhdessä lausuttu Isä Meidän -rukous, jonka piti opiskelija. Toisena iltana oli vieraalla kielellä lausuttu rukous. Kolmannen illan rukoukseen sai yhtyä jokainen. Itse tehty rukous toimi, sillä väkimäärä oli vähäinen ja hiljen-

tyminen toi monia esirukousaiheita rukouksiin. Rukouksista tuli yksi suuri rukous ja rukous yhdessä luettuna kynttilän valossa sai aikaan monelle olotilan, että Jumala oikeasti kuuntelee ja vastaa rukouksiin. Hiljentymisen tunnelma oli sanoinkuvaamaton.

Vaikka nuoret nauttivat nuorten illassa toiminnallisuudesta, he kaipaavat myös hiljentymistä. Nuorten illoista puuttuu tarpeellinen hiljentymisen, jolloin olisi mahdollisuus rukoilla ja puhutella Jumalaa. Nuoret saattavat kaivata hiljentymistä mutta ei myönnä sitä. Nuorilla on kova yhteisön paine, joten usein ajatellaan samoin kuin kaverit. Harvoin nuoret kykenevät myöntämään kaipaavansa hiljentymistä ja esimerkiksi Raamatun lukua. Näillä asioilla on merkitystä, kun keskustellaan uskosta. Uskosta voi olla vaikeaa keskustella, sillä usko on tunnetta eikä tietoa.

5.5 Lähetystyö-bingo

Viimeisenä nuorten iltana järjestin palautekeskustelun, mikä oli bingon lisäksi sen illan teemahetki. Palautekeskustelu oli avoin ja nuoret saivat antaa vapaasti palautetta. Palautteeseen osallistuneista nuorista oli suurin osa ollut osana edellisissä nuortenilloissa. Palautetta antoi yhteensä 12 henkeä. Palautteenannon jälkeen pelasimme lähetystyö-bingoa. Lähetystyö-bingo perustuu perinteiseen bingoon, jossa bingon sijasta huudetaan lähetystyö. Lähetystyö-bingossa oli myös palkintoja, jotka eivät aina ole tarpeen. Pääpalkintona ensimmäinen voittaja sai joulukalenterin. Joulukalenteri oli palkintona, koska viimeinen kerta oli lähellä joulua. Muut osallistujat saivat palkinnoksi tarroja, jotka olivat SLEY:n tekemiä. Nämä tarrat olivat pieniä ja värikkäitä, joissa oli erilaisia sanontoja. Mielestäni tarrat olivat pieni ja mukava muisto osallistumisesta nuorten iltoihin.

Pidin yhdessä nuoren kanssa viimeisen illan hartauden, jonka suunnittelimme nuorten illan aikana. Ehdotin yhdelle osallistuneelle nuorelle, että hän voi pitää hartauden yksin mutta päädyimme ratkaisuun pitää hartaus kahdestaan. Tämä nuori oli vanhimpia osallistujia, ja muu väki suunnitteli isosviikonlopun iltaohjel-

maa, kun me suunnittelimme hartauden. Hartauteen kuului mielikuvitusmatka Afrikkaan, jonka nuori löysi hengellisestä kirjasta. Luin hartaustekstiin liittyvän Raamatun kappaleen, joka oli kaste- ja lähetyskäsky. Rukoukseen osallistuivat kaikki. Jokainen nuori sai kirjoittaa tahtonsa mukaan rauhassa yhden tai kaksi lausetta rukoukseen, jonka lausuin loppuhartauden yhteydessä. Loppurukous toi mukavan mutta haikean olon. Nuorten ilta oli viimeinen toteuttamani nuorten ilta sekä syyskauden 2009 viimeinen nuorten ilta.

6 AVOIN JA VÄLITÖN PALAUTEKESKUSTELU NUORTEN ILLOISTA

Nuorten iltojen palautteen anto tapahtui Länsi-Porin kirkon nuorten tilassa. Palautteeseen osallistui 12 nuorta ja toteutui avoimena keskusteluna. Tein palautekeskustelua varten kysymyksiä, joita jaoin satunnaisesti nuorille. Näiden kysymysten avulla nuoret kykenivät rakentamaan hyvin palautetta palautteenannon aiheesta ja saivat rohkeutta antaa vapaasti palautetta. Kävimme yhdessä läpi edellisiä iltoja. Valitsin avoimen palautekeskustelun, koska ajattelin sen sopivan hyvin nuorten illan kulkuun. Palautekeskustelu oli avointa ja välitöntä. Osuuksiin, jotka järjestin osallistui vaihtelevasti nuoria, joten myös tuloksia antaneiden joukko oli vaihteleva. Palautteen analysointi vaati aikaa, sillä monella nuorella oli positiivinen, lyhyt ja ytimekäs mielipide järjestämistäni illoista. Usein nuorten mielipide on juuri tämän tyylistä mutta sain hieman kyselyäni tarkemmin hyvää palautetta ja mainioita kehittämisideoita nuorten iltoihin.

6.1 Hengellisen kasvatuksen vaihtelu nuorten illoissa

Nuorten mielipiteet jakaantuivat, kun keskusteltiin vapaasta ja teemallisesta toiminnasta. Osa nuorista piti vapaata toimintaa parempana mutta osa olisi halunnut myös teemallista toimintaa. Nuorten iltojen parhaimpia puolia nuorten mukaan oli nähdä kavereita, joita ei tavallisesti näe. Teemallinen osuus estää vapaan keskustelun kavereiden kanssa. Nuorten illan kesto on kolme tuntia ja nuorten iltaan voi tulla milloin sopii ja voi myös lähteä vapaasti milloin vain. Työntekijä on aina paikalla koko ajan. Nuorten iltojen määrästä oli erilaisia mielipiteitä. Nuorten ilta järjestetään joka toinen viikko, joten voi olla, että teemallinen hetki estää kavereiden kanssa olemisen. Nuorten illan tärkeänä piirteenä on ystävien ja muiden nuorten kohtaaminen mutta on tärkeää muistaa, että hengellisen kasvun tukeminen olisi tärkeää olla osana nuorten iltaa. Näin seurakunta toteuttaa lähetystehtäväänsä eli evankelioimista. Nuorten mielestä viikoittainen nuorten ilta voi olla liian usein, joten osallistuminen saattaisi jäädä väliin. Kahden viikon välein nuorille tulee tunne, että on jotain, mitä odottaa. Kolmeen tuntiin on mahdollista saada vapaata toimintaa ja teemallinen osuus.

6.2 Yhteinen toiminta ehkäisee syrjäytymistä

Tiesin suunnitellessani nuorten iltoihin teemaksi lähetystä ja kansainvälistä diakoniaa, että aihe on haastava ja rajaa toimintaa. Nuoret pitivät toiminnallisuutta parempana kuin kuuntelemista kuten nuoret yleensä. Toinen ilta oli mielenkiintoisin mutta silloin oli eniten nuoria. Hiljainen ilta olisi voinut olla myös suosituin mutta silloin nuoria oli tavallista vähemmän eli yhteensä 4. Nuorten mielipide teemallisesta hetkestä jakaantui. Osa nuorista piti vapaata toimintaa koko kolmen tunnin ajan parempana ja osa kiinnostui teemallisesta hetkestä. Tämä riippui nuorten mukaan aiheesta ja tuokion pituudesta. Osa nuorista piti huonona puolena, että nuorten illoissa ei ole toimintaa yhdessä. Tämä saattaa aiheuttaa ns. kuppikuntia, joten nuoria saattaa jäädä yksin. Eräs nuori ehdotti, että juuri erilainen toiminta yhdessä ehkäisee tätä syrjäytymistä. Nuorten iltojen positiivisia puolia olivat myös tilaisuus olla oma itsensä ja nuorten iltojen vapaus ajasta riippumatta. Nuorten iltojen vapaa ja avoin ilmapiiri sopisi erilaiseen keskusteluun jopa vaikeistakin ja ristiriitaisista aiheista.

7 POHDINTA

Nuorten illan järjestäminen on toimintaa, joka vaatii työntekijältä kunnan työpanostuksen. Länsi-Porin seurakunnassa järjestetään nuorten ilta joka toinen viikko ja vetäjänä toimii nuorisotiimin työntekijä. Työntekijänä korostan toiminnallisuutta ja nuorten omaa osuutta. Työntekijällä on suuri työ saada nuorten ilta toimivaksi yhtälöksi, jossa yhdistetään vapaa yhdessäolo ja hengellinen kasvatusta. Seurakunnassa työskenteleminen on yhteistyötä muiden seurakunnan työntekijöiden kanssa. Nuorten iltoihin olisi ollut mahdollisuus tuoda monia vierailijoita, jotka ovat seurakunnan työntekijöitä ja ovat kiinnostuneita lähetyksestä sekä työskentelevät lähetyksen ja kansainvälisen diakonian parissa. Tulevaisuudessa luon seurakuntalaisille tällaisen mahdollisuuden mikäli työskentelen seurakunnassa kuten esimerkiksi nuorisotyössä.

Nuorten iltoja suunnitellessani en rajannut iltoja, vaan loin monenlaisia ajatuksia illan kulun toteutuksesta. On suuri menetys, kun menetin monia toimivia ajatuksia kaiken muun koulukiireen keskellä. Oma elämä ja muut kouluasiat eivät pysähdy, vaan kaikki kulkee eteenpäin yhdessä opinnäytetyöprosessin kanssa. On haasteellista yhdistää kaikki. Tämän prosessin aikana olen oppinut yhdistämään mallikkaasti monet kiireiset asiat. Nuorten iltojen teemallinen osuus olisi voinut vaihdella enemmän. Materiaali lähetyksestä ja kansainvälisestä diakoniasta painottui Afrikkaan ja suuriin kehitysmaiin. Suuren osan teemahetkistä suunnittelin itse, mikä tuotti haasteita. Suunnitellessa nuorten iltoja sain vapauden toteuttaa ja tehdä kaiken mielikuvituksen mukaan. Valmiin materiaalin puute antoi vapauden suunnitella kaiken itsenäisesti. Oli haasteellista saada toteutettua kaiken, mitä oli suunnitellut, mutta se oli liian haasteellista, joten moni hyvä idea jäi toteuttamatta. Neljän nuorten illan suunnittelu oli hyvä määrä sekä noin tunnin kestävä teemallinen osuus oli nuorten mielestä sopiva. En voinut suunnitella liikaa tekemistä, sillä lähetys ja kansainvälinen diakonia on haastava aihe. Iltoja voi suunnitella liikaa sekä illan aihe ei välttämättä kiinnosta, vaikka aiheesta kehittää mielenkiintoista toimintaa.

Opinnäytetyö oli haastava prosessi ensimmäisestä ideasta kirjalliseen työhön asti. Opinnäytetyö sisälsi haasteita liittyen nuorten illoissa käyvien määrästä.

Länsi-Porin seurakunnan nuorten illoissa käy paljon nuoria ja kaikkiin iltoihin osallistui nuoria. Kolmannessa illassa oli neljä nuorta mutta koen, että se antoi osallistuneille nuorille paljon. Nuorten ilta on tärkeä osa nuorisotoimintaa, vaikka osallistujia olisi neljä. Nuorten illan merkitys on suuri ja seurakunnan nuorisotyön on tärkeää panostaa niihin enemmän. Tämä pätee yleisellä tasolla kaikkiin seurakuntiin, sillä yleensä nuorisotyö sisältää paljon vapaata toimintaa ja hengellinen kasvatus jää taka-alalle. Monet nuoret kaipaavat tukea ja rohkaisua hengelliseen kasvuun. Tämä prosessi todisti itselleni sen, että kristillisen kirkon nuorisotyö kaipaava hengellistä kasvua. Vapaa toiminta on tärkeää nuorille mutta kirkon tehtävänä on osoittaa, millaista on usko Jeesukseen Kristukseen. Jos kristinuskon asioista ei keskustella seurakunnan toiminnassa, miten se eroaa kunnan tarjoamasta nuorten toiminnasta? Nuorille on suotava mahdollisuus kuulla kristinuskosta, jotta he voivat uskoa ja opetella elämään uskon kanssa.

Opinnäytetyöprosessin aikana pohdin, miksi lähetys ja kansainvälinen diakonia ei ole luontainen osa seurakuntaa. Lähetys ei muutu, vaan sen tehtävät ovat kontekstuaalisia. Seurakunnan on kyettävä muuttamaan yhteiskunnan muutosten mukana. Tärkeintä on, että arvot ja tehtävä säilyvät samoina eli julistaminen ja palveleminen säilyttävät arvonsa. Tavat toteuttaa tällaista kahden käden työtä voivat muuttua ihmisten mukana. Tästä nousikin esiin jatkotutkimuksen aiheita. Lähetystä ja kansainvälistä diakoniaa on vietävä osaksi myös muuta toimintaa. Lapsityössä ja maahanmuuttajatyössä saattaa olla oma mielikuva lähetyksestä ja kansainvälisestä diakoniasta. Miten on mahdollista toteuttaa myös muussa asiakastyössä lähetystä ja kansainvälistä diakoniaa? Mutta uskon, että lähetys ja kansainvälinen diakonia tulee olemaan keskeisenä osana Länsi-Porin seurakuntaa tulevaisuudessa. Tosin tämä haaste ei onnistu ilman työntekijöiden motivaatiota ja mielenkiintoa tätä kohtaan. Haasteena on saada lähetys ja kansainvälinen diakonia luontaiseksi osaksi seurakunnan työntekijöiden työhön, jotta se saadaan luontaiseksi tehtäväksi myös seurakuntalaisille.

LÄHTEET

- Ahonen, A. Risto 2000. Lähetys uudella vuosituohannella. Maailmanlähetyksen teologiset perusteet. Saarijärvi: Offset Oy, 291–292.
- Esko, Martti 2008. Nuori ja ongelmat perheessä. Paananen, Terhi 2008. Ihana, kipeä nuoruus–naamion takana ahdistus ja elämänilo. Teoksessa Paananen Terhi (toim.) Nuorten sielunhoidon käsikirja. Helsinki: Nord Print, 34–35, 62.
- Hiilamo, Heikki, Kauppinen, Juha ja Särkiö, Riitta 2003. Seurakunnan luottamushenkilön käsikirja. Helsinki: Edita Prima Oy, 34, 47.
- Paarma, Jukka 2002. Kutsu yhteistyöhön. Teoksessa Auvinen, Juha (toim.) ja Salomäki, Anna (toim.) 2006. Jaetaan ilo! Dela glädjen! Kirkon mis-sio 2000–luvulla. Lähetystyön ja kansainvälisen diakonian kongressi Tampereella 28.–29.1.2002. Helsinki: Kirkkohallituksen monistamo, 41–42.
- Karvonen, Marja-Liisa ja Liljendahl, Tarja 2005. Nuoren kirkko 2015. Silfverhuth, Olli-Pekka 2005. Kansainvälisyys on kirkossa. Paananen, Terhi 2005. Nuorteniltojen puolesta. Teoksessa Paananen, Terhi (toim.) ja Tuominen, Hans (toim.) Nuorisotyön käsikirja. Pieksämäki: RT-Print Oy, 312, 147–151, 114–117.
- Korpela, Soili 2010. Diakonissa ja lähetysseiteeri, Länsi-Porin seurakunta. Pori. Henkilökohtainen tiedonanto 21.1.2010.
- Kuokkanen, Ritva, Kiviranta, Mervi, Määttänen, Jukka ja Ockenström, Leena 2007. Kohti tutkivaa ammattikäytäntöä. Opas Diakonia–ammattikorkeakoulun opinnäytetöitä varten. Tampere: Juvenes Print Oy, 31.
- Kuusinen, Jorma 2006. Nuorten aikuisten kehitystehtävät, onnellisuus ja kehityksen hallinta. Nurmi, Jani-Erik 2006. Nuoruusiän kehitys: etsintää, valintoja ja noidankehiä. Teoksessa Lyytinen, Paula, Kor-kiakangas, Mikko & Lyytinen Heikki (toim.) 2006. Näkökulmia kehitykspsykologiaan. Kehitys kontekstissaan. Porvoo: WSOY, 258–259, 312–314.
- Lahnavik, Jani 2010. Nuorisotyönohjaaja, Länsi-Porin seurakunta. Pori. Henkilökohtainen tiedonanto 3.2.2010.
- Laki lastensuojelusta 2007/417, 13.4.2007. Viitattu 14.12.2010. <http://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/2007/20070417>

Laki nuorisosta 2006/72, 27.1.2006. Viitattu 14.12.2010.
<http://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/2006/20060072>

Länsi-Porin seurakunnan toimintakertomus vuodelta 2008. Viitattu 1.4.2010

Raamattu. Suomen evankelis-luterilaisen kirkon kirkolliskokouksen vuonna 1992 käyttöön ottama suomennos. Helsinki: Kirjapaja, Matt. 28: 16–20.

Suomen evankelis-luterilainen kirkko i.a. Aamenesta öylättiin. Viitattu 23.9.2009. <http://www.evl.fi/>

Suomen evankelis-luterilaisen kirkon lapsi- ja nuorisotyön missio, visio ja strategia 2010. Jumala on. Elämä on nyt. Rakkaus liikuttaa. Helsinki: Kirkkohallituksen julkaisuja, 4–6, 21–23.

LIITE 1: SINÄKIN VOIT TEHDÄ LÄHETYSTYÖTÄ

TEORIAPOHJA:

Lähetystyön perusta on Raamatun Uuden Testamentin kaste- ja lähetyskäskyssä Matt. 28: 16–20.

"Minulle on annettu kaikki valta taivaassa ja maan päällä. Menkää siis ja tehkää kaikki minun opetuslapsikseni. Kastakaa heidät Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen ja opettakaa heitä noudattamaan kaikkea, mitä minä olen käskenyt teidän noudattaa."

Nuortenillan tavoite on kertoa lähetystyöstä, lähetysjärjestöistä ja Kirkon Ulkomaanavusta. Nuortenillan toiminnallinen osuus on lähetystaulun teko.

LÄHETYSTAULUN TEKO:

Nuoret menevät 2–4 hengen ryhmiin. Halutessaan tämän voi tehdä yksin tai suuremmassakin ryhmässä. Jokainen ryhmä valitsee yhden lähetysjärjestön. Ryhmän tarkoitus on tehdä info-tili valitsemastaan lähetysjärjestöstä. Info-tilusta selviää lähetysjärjestön periaatteet, nimikkomaat ja muuta oleellista tietoa lähetysjärjestöstä. Lopuksi info-tilut käydään läpi yhdessä ja keskustellaan lähetysjärjestöjen erilaisuuksista ja siitä, miten ne toimivat.

HARTAUS:

Loppuhartauden voi pitää lähetystyöhön liittyen. Lähetysjärjestöjen materiaaleista löytyy mielenkiintoisia tarinoita ja rukouksia, joita voi lukea hartaudessa.

MATERIAALI:

Rekvisiitta tauluun tuli lähetysjärjestöjen lähettämästä esitteistä ja lehdistä, joita olen saanut ottaessani yhteyttä lähetysjärjestöihin. Lähetysjärjestöt ovat yhteistyöhaluisia ja avustavat tarpeen mukaan. Lisäksi materiaaleina oli pahvi, johon askarrettiin lähetystaulu. Muuna materiaalina olivat liima, sakset ja kynät.

LIITE 2: LÄHIMMÄISEN RAKKAUS

TEORIAPOHJA:

Kultainen sääntö lukee Raamatussa Matt. 7:12

”Kaikki, minkä tahdotte ihmisten tekevän teille, tehkää te heille.”

Nuorten illan tavoite on ymmärtää lähimmäisen rakkauden merkitys. Lähimmäinen voi olla kaukana tai lähellä.

Seuraavien rastien ajaksi ryhmät jaetaan niin, että ryhmiä on yhteensä viisi. Ryhmät voivat kiertää rasteja omaan tahtiin mutta selkeämpää on jos vetäjä toimii ajanottajana ja soittaa vaikka kelloa esimerkiksi viidentoista minuutin välein, kun on sopiva aika vaihtaa rastia.

RASTIT:

1. RASTI: Asetetaan suuri pahvi, mihin kirjoitetaan ”Lähimmäisen auttaminen”. Ryhmä saa yhdessä miettiä ja kirjata pahviin ylös, miten kaukana ja lähellä olevaa lähimmäistä voi auttaa.
2. RASTI: Rasti perustuu keskustelukysymyksiin. Ryhmän tarkoitus on lukea kysymykset ja keskustella, miten itse toimisi kyseisissä tilanteissa.
 - A. Olet kaupan kassalla ja olet ostanut itsellesi herkuillan eväät. Kuitenkin kaupan kassalle mennessäsi, huomaat kassalla olevan nuoren harjoittelijan, joka opettelee kassan käyttöä toisen kassatädin kanssa. Menetkö harjoittelijan kassalle vai menetkö suosiolla ”vanhalle” kassatädille?
 - B. Miten teidän kaveriporukassa toimitaan, jos joku porukasta:
 - 1) kiusaa fyysisesti tai henkisesti
 - 2) varastaa

3) valehtelee

- C. Palautat Euromarketissa pulloja pullokoneeseen ja huomaat koneessa olevan palautuslappu valmiiksi, joka on 4.30 euron arvoinen. Mitä teet kuitille? Palautat info-pisteeseen vai otat rahat itsellesi?
- D. Kävellessäsi kiireessä kouluun/töihin, koska tiedät jälleen olevasi myöhässä, huomaat sattumalta vanhemman ihmisen. Hän on juuri liukastunut maahan ja huomaat hänen loukanneen pahasti lonkkansa. Mitä teet?
- E. Olet kavereittesi kanssa kaupassa karkkihyllyn luona ja huomaat ohi menevän sokean miehen, joka etsii ääneen leivinjauhetta. Sokea mies on siis aivan väärin hyllyjen välissä. Neuvotko miehen leivinjauheen luokse vai jatkatko matkaa kavereiden kanssa kassalle?
3. RASTI: Yhdeltä ryhmän jäseneltä peitetään liinalla silmät, jotta hän ei näe mitään. Vetäjä on aikaisemmin tehnyt lattialle papereista (A4) pitkän jonon, johon on piirtänyt ”tien”. Tie on leveä mutta sen ei tarvitse mennä suoraan. Rastin tarkoituksena on sokean auttaminen. Muut ryhmän jäsenet auttavat ”sokeaa” piirtämään lyijykynällä tien läpi. Ryhmän muut jäsenet auttavat ainoastaan antaen suullisia ohjeita.
4. RASTI: Rastin tarkoitus on saada osumaan tietty määrä kropan osia peittoon. Kropan osat voivat olla kirjekuoreissa, josta ryhmä nostaa paperin. Paperissa lukee tietty määrä erilaisia kropan osia ja eri lukumäärä. Esimerkiksi viisi jalkaa, kaksi kättä ja yksi polvi tai viisi polvea, yksi jalka, viisi kättä ja yksi pää. Tämän määrän on osuttava peittoon, mikä on asetettu avaraan tilaan. Mitä vähemmän kropan jäseniä koskettaa peittoa, sitä parempi. Kaikki ryhmän jäsenet otetaan huomioon. On oltava varovainen ja harkittava kropan osat ja lukumäärä tarkkaan. Tehtävän jälkeen paperit laitetaan takaisin kuoreen, mistä ne on otettu.

5. RASTI: Ajatus on, että jokainen osaa tehdä jotain mitä muut ryhmän jäsenet eivät. Tarkoituksena on, että jokainen ryhmän jäsen opettaa toisille taidon, jonka osaa ja jota muut ryhmän jäsenet eivät osaa.

Rasteista voidaan keskustella yhdessä niiden kiertämisen jälkeen ja käydä läpi, miltä tuntui ja mitä keskustelua syntyi. Lopuksi voi tehdä yhdessä rastin viisi eli käydään läpi, mitä taitoja opetettiin toisille.

HARTAUS:

Hartaus- ja tarinakirjoista löytyy hyviä aiheita, joita voi lukea. Esimerkiksi Heli Pruuki (toim.) – Kerron sinulle tarinan. Tarinoita rippikoulu- ja nuorisotyöhön 2.osasta tarina nimeltä ”ystävä” sopii aiheeseen.

MATERIAALI:

Kyniä, pahvia, papereita (A4), liina silmien peittämiseen, peitto, kirjekuori

LIITE 3: AIKA HILJENTYÄ

Hiljaisen illan tavoitteena on hiljentyminen ja rauhoittuminen kuuntelemaan, mikä onnistuu erilaisen kirjallisuuden ja musiikin avulla. Nuorten illassa hiljentyminen onnistuu parhaiten illan lopussa.

HILJENTYMINEN:

Soitin SANSA ry:lta saamaani cd:tä, jossa on erilaisia radiolähetyksiä, joita he lähettävät radion välityksellä. Cd sisältää monipuolisia tarinoita eri maista. tarinat kertoivat kristinuskosta, lähetystyöstä ja välillä cd:ltä kuuli puhetta eri kielillä ja eri maiden musiikkia.

HARTAUS:

Iltahartaus tapahtui hiljentymisen jälkeen, joka sisälsi erään tarinan SANSA ry:n lähetystyöntekijästä. Luin kertomuksen ja lopuksi rukoilimme yhdessä ääneen. Hiljentymisen jälkeen jokainen osallistuja sai kirjoittaa omassa rauhassa rukouksen. Rukoukset laitettiin yhteen paikkaan, josta jaettiin jokaiselle yksi rukous. Tämän rukouksen jokainen sai lukea ääneen rauhassa vuorotellen.

MATERIAALI:

SANSA:lta saatu cd-levy ”Saharasta silkkitielle – radiosanomio”, mikä on äänikirje vuosilta 2005–2006. Kyseisen cd:n on mahdollista saada kuka vain ja se on maksuton. Erilaista hengellistä kirjallisuutta ja musiikkia on hyvä käyttää avuksi.

LIITE 4: LÄHETYSTYÖ-BINGO

BINGO:

Lähetystyo-bingo perustuu normaaliin bingoon. Nuoret saavat itse piirtää ruudukon paperille ja merkitä jokaiseen ruutuun yhden lähetystyöhön liittyvän sanan. Sanoja voi olla esimerkiksi lähetystyöntekijä, Suomen Lähetysseura, lähimmäinen, evankelioiminen tai kaste- ja lähetyskaste. Palkinto voi olla pieni kuten esimerkiksi tarra tai karkkia. Pääpalkinto voi olla suurempi ja muut voittajat voivat saada jotain pienempää. Palkinto ei ole välttämätön mutta motivoi erityisesti nuoria osallistumaan.

HARTAUSKIRJALLISUUTTA:

Heli Pruuki(toim.) Kerron sinulle tarinan – Tarinoita rippikoulu- ja nuorisotyöhön. Kaikista kolmesta osasta löytää hyödyllisiä ja teemaan sopivia tarinoita. Myös Heli Pruuki on toimittanut kirjan, joka koskee aihetta kansainvälinen diakonia ja kansainvälisyys yleisellä tasolla. Kirjan nimi on Muuta maailmaa (2008). Tästä kirjasta otettiin hartausaihe viimeiseen nuorteniltaan. Sivulla 254 on ”mielikuvitusmatka: tervetuloa Afrikkaan!”.

MATERIAALI:

Paperia, kyniä, mahdolliset palkinnot